

ment i min Ungdom, og agter ikke at omvende mig i nogen Henseende.

**A. C. Meyer:** Det kunde ellers have været interessant at faa at vide, hvad det var, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) vilde, at den højtærede Finansminister skulde omvende sig til. Han udtalte blot i al Almindelighed rent ud, om jeg saa maa sige, sin Mistillid til den radikale Regering. Man savner Besked om, hvem det er, det ærede Medlem har Tillid til. Er det til Højres Politik, der forlængst synes at være gaaet saa langt tilbage, at den vel neppe fra nogen Side kan anses for at være førende i dansk Politik for Øjeblikket? Eller er det det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), som det ærede Medlem har Tillid til? Det vilde være højst interessant at faa at vide, hvem det ærede Medlem i det hele taget sigter til, og hvori Omvendelsen skulde bestaa.

**Schovelin:** Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

**Formanden:** Jeg vil minde om, at det er Lovforslaget vedrørende Det kongelige Teaters Stilling, som er til Behandling. Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

**Schovelin:** Just derfor mener jeg at kunne indskrænke mig til at sige, at den ærede sidste Taler øjensynlig ikke har forstaaet et eneste Ord af det lille Replikskifte mellem den højtærede Finansminister og mig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Lovforslagets Overgang til anden Behandling*  
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov om Valgmenigheder af 15. Maj 1903, § 19.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2713).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

**Nørgaard:** Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale dette lille Lovforslag til hurtig og velvillig Fremme i dette høje Ting, og jeg kan for Resten ikke tænke mig, at det skulde støde paa Modstand nogetsteds her i Rigsdagen. Ved Loven af 30. September 1864 blev det tilladt Friskolerne at lade en i Folkekirken ansat Sognepræst eller residerende Kapellan afgive skriftligt Vidnesbyrd om de Børns Religionskundskab, som søgte Friskolen. Mange Steder, f. Eks., hvor der herskede et spændt Forhold mellem Friskolen og Sognepræsten, benyttede man denne Ret, og da vi saa i 1868 fik Loven om Valgmenigheder, var det ganske naturligt, at Friskoler, der stod en Valgmenighed og dens Præst nær, bad Valgmenighedspræsten om at afgive dette skriftlige Vidnesbyrd. Saa vidt jeg ved, gjorde ingen Indsigelse herimod; Valgmenighederne er jo Menigheder indenfor Folkekirken, og Valgmenighedspræsten er Præst i Folkekirken. Men Valgmenighedsloven af 1903 indeholder i § 19 en Bestemmelse om, at Valgmenighedens Præst kan udstede Attest om de til Valgmenigheden hørende privat underviste Børns religiøse Kundskaber i Henhold til Loven af 30. September 1864, § 1, og dette maa vel forstaaes saaledes, at Valgmenighedspræsten *kun* kan udstede denne Attest for de Børn, hvis Forældre er Medlemmer af Valgmenigheden, derimod ikke for Børn, hvis Forældre ikke er Medlemmer af denne. Den nævnte Indskrænkning i Valgmenighedspræstens Myndighedsomraade synes noget besynderlig, naar man betænker, at Valgmenighedsloven af 1903 i øvrigt uvidede Valgmenighedspræstens Ret, og at det under Forhandlingerne i sin Tid blandt andet af den daværende Kultusminister blev fremhævet, at Valgmenighederne er Menigheder indenfor Folkekirken. Den gamle Praksis, der var fulgt inden 1903, blev da ogsaa fulgt efter 1903, saaledes at Valgmenighedspræsten gav det nævnte Vidnesbyrd for alle Børn i Friskolen og ikke blot for dem, hvis Forældre hørte til Valgmenigheden.

Det er denne Praksis, dette lille Lovforslag tilsigter at lovhjemle. Jeg takker den højtærede Kultusminister, fordi han i Overensstemmelse med det Tilsagn, han gav ved Finanslovforslagets første Behandling, har fremsat dette Lovforslag. Naar denne lille Ændring i Valgmenighedsloven er blevet vedtaget, hvad jeg haaber, den bliver, kan Friskolerne lovmæssig henvende sig til en hvilken som helst Præst, enten